

GEMEENTE MEDEMBLIK

RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

Paardenbak Kleingouw 216 Andijk

Auteurs	: mRO b.v.
Opdrachtnummer	: 99.215
Datum	: september 2013
Versie	: 3
Inhoud	: Ruimtelijke Onderbouwing

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	5
1.1	AANLEIDING	5
1.2	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	7
1.3	VIGEREND BESTEMMINGSPLAN	7
1.4	DOEL	9
1.5	OPZET VAN DE RUIMTELIJKE ONDERBOUWING	9
2	BESTAANDE SITUATIE	11
2.1	HET PLANGEBIED IN DE OMGEVING	11
2.2	BESTAANDE SITUATIE PLANGEBIED	12
3	BELEIDSKADER	17
3.1	RIJKSBELEID	17
3.2	PROVINCIAAL BELEID	18
3.3	GEMEENTELIJK BELEID	20
4	PLANBESCHRIJVING	25
4.1	BEOOGDE INRICHTING	25
4.2	RUIMTELIJKE UITSTRALING	27
5	MILIEUASPECTEN - RANDVOORWAARDEN	35
5.1	GELUID	35
5.2	BODEM	35
5.3	WATER	36
5.4	LUCHTKWALITEIT	37
5.5	EXTERNE VEILIGHEID	39
5.6	ECOLOGIE	41
5.7	ARCHEOLOGIE	43
5.8	MILIEUZONERING	45
7	UITVOERBAARHEID	47
7.1	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	47
7.2	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	47
8	CONCLUSIE	49

Bijlagen:

1. mRO bv, 'Geuronderzoek Kleingouw 216 Andijk (gemeente Medemblik)', oktober 2012.

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding

De eigenaren van het perceel Kleingouw 216 te Andijk houden hobbymatig twee paarden en zijn voornemens om daarvoor in hun achtertuin een paardenbak op te richten. De paardenbak heeft als doel om de paarden te kunnen huisvesten en trainen. Op het perceel is al een schuilstal voor twee paarden aanwezig. De paarden bevinden zich niet het gehele jaar op het perceel. In de weidemaanden (zomers) staan de paarden elders op het land.

Om de paardenbak te kunnen realiseren dient de gemeente Medemblik een projectbesluit te nemen conform artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening (oud). Het oprichten van de paardenbak past namelijk niet binnen het geldende bestemmingsplan. Een dergelijk besluit dient vergezeld te gaan van een goede ruimtelijke onderbouwing. De voorliggende ruimtelijke onderbouwing dient hiertoe.

Het oprichten van de paardenbak kent inmiddels een lange voorgeschiedenis. Op 18 maart 2010 hebben de eigenaren van het perceel een aanvraag om bouwvergunning voor de paardenbak ingediend bij de voormalige gemeente Andijk. Gelijkzeitig met deze aanvraag werd ook een bouwvergunning voor een schuilstal in de achtertuin ingediend. Op 26 augustus 2010 heeft de gemeente Andijk voor zowel de paardenbak als de schuilstal een bouwvergunning verleend. Omdat de realisatie van de paardenbak niet binnen het bestemmingsplan paste, is de bouwvergunning voor de paardenbak verleend met toepassing van een buitenplanse ontheffing ex artikel 3.23 van de Wro (oud).

Tegen de verlening van de bouwvergunning voor de paardenbak zijn omwonenden vervolgens in beroep gegaan bij de rechtbank te Alkmaar. Op 18 november 2010 heeft de voorzieningenrechter de vergunning voor de paardenbak vernietigd. De reden hiervoor was dat een verkeerde procedure was gevolgd (een ontheffing ex art. 3.23 Wro was niet mogelijk) en de gemeente Andijk de ruimtelijke uitstraling van de paardenbak en het gebruik daarvan onvoldoende had betrokken bij zijn beoordeling. De rechtbank overwoog verder dat de bouwvergunning wel verleend zou kunnen worden met toepassing van artikel 3.10 Wro (oud), het zogenaamde projectbesluit. De voorzieningenrechter droeg de gemeente op om met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen een nieuw besluit te nemen op de bouwvergunning. Om een dergelijk besluit te kunnen nemen hebben de eigenaren van het perceel Kleingouw 216 in december 2010 een ruimtelijke onderbouwing aangeleverd bij de gemeente Andijk. De bouwvergunning voor de schuilstal was toen reeds onherroepelijk.

Op 1 januari 2011 fuseerde de voormalige gemeente Andijk, samen met de gemeente Wervershoof en Medemblik, tot de nieuwe gemeente Medemblik. Op 14 maart 2011 besloot het college van Burgemeester en Wethouders (hierna het college) van de gemeente Medemblik om de bouwvergunning voor de paardenbak te weigeren. In dat kader werd overwogen dat de aanvraag in

strijd is met het vigerende bestemmingsplan en dat het college niet voornemens is om een planologische procedure voor een afwijking van het bestemmingsplan te voeren. Tegen de weigering van de bouwvergunning hebben de aanvragers vervolgens een bezwaarschrift ingediend. Op 22 juli 2011 heeft het college dat bezwaar ongegrond verklaard en het besluit tot weigering in stand gelaten. Tegen deze beslissing zijn de aanvragers in beroep gegaan bij de rechtbank Alkmaar.

De weigering van de bouwvergunning voor de paardenbak is het gevolg van de weigering een projectbesluit te nemen. Tijdens de beroepsprocedure constateerde het college van de gemeente Medemblik dat de besluitvorming op een verzoek om een projectbesluit te nemen door de toenmalige gemeenteraad van Andijk niet is gedelegeerd aan het college. Het besluit tot weigering van het projectbesluit is daardoor genomen door een orgaan dat daartoe niet bevoegd was. Daarop heeft het college hangende het beroep alsnog aan de gemeenteraad van Medemblik gevraagd om een uitspraak te doen hierover, in de vorm van een bekrachtiging van het besluit tot weigering van het projectbesluit.

Op 20 juni 2012 besloot de gemeenteraad middels een amendement echter unaniem om het besluit tot weigering van het projectbesluit niet te bekrachtigen. Tegelijkertijd besloot de raad om de bereidheid uit te spreken een projectbesluit te nemen, mits de aanvrager een aanvulling op de ruimtelijke onderbouwing overlegt, waarin een aantal vraagpunten overtuigend zijn beantwoord. Het besluit van de raad betekent dus dat het groene licht voor de projectprocedure onder voorwaarden is gegeven.

De vraagpunten waar de raad op doelt in zijn besluit zijn dat:

- De ruimtelijke onderbouwing van verzoeker moet worden versterkt waar er volgens de uitspraak van de voorzieningenrechter en de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak 3 november 2010, LJN BO2717 nog vraagpunten zijn;
- Hierbij de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot die omgeving te worden betrokken, en dat dit met name de uitstraling betreft, welke van dien aard moet zijn dat deze nog te rijmen valt met de woonfunctie van het perceel Kleingouw 216.

Als gekeken wordt naar de uitspraak van de voorzieningenrechter, de jurisprudentie van 3 november 2010 waar de raad naar verwijst en het tweede vraagpunt dat de raad heeft opgeworpen, dan dient in de ruimtelijke onderbouwing de volgende vraag te worden beantwoord: *De vraag of een paardenbak past binnen de woonbestemming van Kleingouw 216 dient te worden beoordeeld aan de hand van de ruimtelijke uitstraling die dat gebruik gezien zijn aard, omvang en intensiteit heeft. Hierbij dient ook de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot het buitengebied te worden betrokken. Bepalend is of de uitstraling van dien aard is dat deze nog te rijmen valt met de woonfunctie van het betrokken perceel.*

Naar aanleiding van het raadsbesluit is de voorliggende ruimtelijke onderbouwing opgesteld. Dit is een geheel nieuwe ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van het projectbesluit voor de realisatie van de paardenbak, waarin (onder meer) de bovengenoemde vraag wordt beantwoord.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied omvat het perceel Kleingouw 216 te Andijk. Dit perceel ligt in het buurtschap Bangert-Kerkbuurt, dat is gesitueerd in een landelijke omgeving tussen de kernen van Andijk en Wervershoof. De paardenbak wordt gerealiseerd aan de achterzijde van het perceel Kleingouw 216, op een locatie die al jarenlang in gebruik is als achtertuin bij de woning Kleingouw 216.

Aan de westzijde wordt het plangebied begrensd door de perceelsgrens met het buurperceel Kleingouw 220/222. De noordelijke en oostelijke grens wordt gevormd door een watergang. Tevens wordt een deel van de oostgrens bepaald door de perceelsgrens met het naastgelegen perceel Kleingouw 214. De straat Kleingouw en de erfscheiding met het perceel Kleingouw 214 vormen de zuidgrens van het plangebied. In bijgaande figuur is de ligging en begrenzing van het plangebied weergegeven.

Ligging en begrenzing van het plangebied (bron: Bingmaps/eigen bewerking mRO)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied valt in het bestemmingsplan 'Dorpskernen III'. Dit plan is door de gemeenteraad van Medemblik vastgesteld op 4 juli 2013.

In het bestemmingsplan 'Dorpskernen III' hebben de gronden binnen het plangebied de bestemming 'Wonen' en de gebiedsaanduiding 'Vrijwaringszone -dijk'. Tevens is op de gronden de functieaanduiding 'specifieke vorm van

agrarisch – paardenschuilstal' aanwezig. Deze laatste aanduiding is opgenomen voor de bestaande paardenstal op het perceel. Bijgaand is een uitsnede opgenomen van de verbeelding (plankaart) van het bestemmingsplan voor het plangebied. De te realiseren paardenbak wordt gesitueerd op gronden met de bestemming 'Wonen' en de aanduiding 'vrijwaringszone-dijk'.

Uitsnede kaart vigerend bestemmingsplan voor het plangebied

Gronden met de bestemming 'Wonen' zijn bestemd voor woonhuizen, al dan niet in combinatie met ruimte voor een aan- huis-verbonden beroep, een kleinschalige bedrijfsmatige activiteit en/of mantelzorg, en voor bijbehorende bouwwerken. Tevens zijn deze gronden bestemd voor daarbij behorende tuinen, erven en terreinen en bouwwerken, geen gebouwen en geen overkappingen zijnde.

Als hoofdgebouw mogen uitsluitend woonhuizen worden gebouwd. Deze dienen binnen een bouwvlak te worden gebouwd. Buiten de bouwvlakken zijn alleen bijbehorende bouwwerken en andere bouwwerken toegestaan.

Op gronden met de aanduiding 'vrijwaringszone-dijk' geldt dat op of in deze gronden geen gebouwen en andere bouwwerken mogen worden gebouwd, anders dan ten behoeve van deze gebiedsaanduiding. Dit is niet van toepassing op bestaande gebouwen en andere bouwwerken. Indien geen onevenredige afbreuk wordt gedaan aan de werking van de waterkering, kan met een omgevingsvergunning hiervan afgeweken worden ten behoeve van

het bouwen van bouwwerken voor de daar voorkomende bestemming(en), mits vooraf advies wordt ingewonnen van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

Op basis van het geldende bestemmingsplan is het niet mogelijk om de paardenbak in het plangebied op te richten. Dit betekent dat het nodig is om een projectbesluit te nemen ex artikel 3.10 Wro (oud) om de paardenbak te kunnen realiseren.

1.4 Doel

Met deze ruimtelijke onderbouwing wordt beoogd om het nemen van een projectbesluit voor het oprichten van de paardenbak op het perceel Kleingouw 216 te Andijk mogelijk te maken. Met een dergelijk besluit wordt de realisatie van de paardenbak juridisch-planologisch mogelijk. Voorwaarde voor het kunnen nemen van een projectbesluit is dat dit besluit een goede ruimtelijke onderbouwing moet bevatten. Het voorliggende document voorziet hierin.

Het nemen van een projectbesluit ex artikel 3.10 van de Wro (oud) is in dit geval nog mogelijk omdat de oorspronkelijke bouwaanvraag voor de paardenbak is ingediend voor 1 oktober 2010, te weten op 18 maart 2010. Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. Met de komst van deze wet is het projectbesluit uit de Wro gehaald en vervangen door een 'afwijkingprocedure' die is opgenomen in de Wabo. Ingevolge het overgangsrecht dat bij de inwerkingtreding van de Wabo van kracht is geworden, worden bouwaanvragen die voor 1 oktober 2010 nog afgehandeld volgens het 'oude recht'.

1.5 Opzet van de ruimtelijke onderbouwing

In de onderhavige ruimtelijke onderbouwing wordt in hoofdstuk 2 de huidige situatie van het plangebied omschreven. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 kort aandacht besteed aan het bestaande beleid op zowel rijks-, provinciaal- als gemeentelijk niveau. Hoofdstuk 4 bevat een beschrijving van het plan. Daarna wordt het plan in hoofdstuk 5 getoetst aan diverse milieuaspecten. Tot slot wordt in hoofdstuk 6 kort ingegaan op de uitvoerbaarheid van het plan.

2 BESTAANDE SITUATIE

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de bestaande situatie gegeven. Alvorens wordt ingezoomd op het plangebied is het van belang de bestaande structuur van het omliggende gebied te beschrijven en te analyseren. In het navolgende wordt daarom eerst een korte beschrijving van de ruimtelijke structuur rondom het plangebied uiteengezet.

2.1 Het plangebied in de omgeving

Historie

Andijk is een landelijk gelegen dorp met een kleinschalig karakter, veel historische lintbebouwing en een karakteristieke ligging aan het IJsselmeer. Het landschap rond Andijk heeft zich lange tijd onder invloed van wind en getijden ontwikkeld. Er ontstond een gebied met veel kreken. Door vervening en vervolgens inklinking van het veen trad een inversie van het landschap op, waarbij de zanderige kreken verhoogd als kreekruggen in het landschap kwamen te liggen. Op deze kreekruggen vestigden zich mensen, die daar aanvankelijk een gevaarlijk bestaan leidden door de steeds verder binnendringende zee als gevolg van een stijging van de zeespiegel. Om het gevaar te beteugelen werd in de 13^e en 14^e eeuw de West-Friese Omringdijk aangelegd. Tegelijkertijd werd zo het binnendijkse land ingepolderd, dat toen nog zeer nat was en nog onontgonnen. Lange tijd was alleen het lint langs de dijk, de huidige Dijkweg, bewoond; de dijk vormde tevens de enige weg met de buitenwereld. Daarom had veel transport naar het achterliggende gebied over water plaats. Polder Het Grootslag was een waterrijke 'vaarpolder'. Dat veranderde pas in de 20^e eeuw toen de waterbeheersing substantieel verbeterde.

Tot 1916 bestond de bebouwing in Andijk vrijwel alleen uit de lintbebouwing langs de Westfriese Omringdijk. Na de verwoestende januaristormen in 1916 werd de dijk verhoogd en verbreed. Honderden woningen die tegen de dijk aan waren gebouwd moesten worden afgebroken. Na de verzwaring en ophoging van de dijk werd de smalle rijweg verplaatst van de kruin naar de voet van de Dijk. Tevens werd er een nieuw netwerk van wegen aangelegd; de Kleingouw en Knokkel en de Molenweg, Hoekweg en Middenweg als verbindingen met de Dijkweg.

Een andere ontwikkeling die kenmerkend voor Andijk is geweest is de uitbreiding sinds de jaren 50-60. Ook in Andijk werd het provinciale advies opgevolgd om over te gaan tot kernvorming. De daaruit voortkomende woongebieden ten noorden en zuiden van de Kleingouw (Centrum-Noord en –Zuid en de uitbreidingen Klamptweid, Lange Deelee, Villapark Lange Deelee) en in de Bangert zijn kenmerkend voor die perioden.

In de jaren '70 heeft het landschap onder invloed van een ruilverkaveling een metamorfose ondergaan: sloten werden gedempt, agrarische percelen werden vergroot en 'vaarpolder' werd 'rijpolder'. Dit leidde tot het huidige beeld met groene agrarische kamers tussen de bebouwingslinten.

Ruimtelijke structuur

Andijk is een van de langste lintdorpen in Nederland. Zowel langs de West-Friese Omringdijk als de ten zuiden daarvan gelegen Kleingouw, Horn en Knokkel is een vrijwel aaneengesloten lint te vinden. Op een groot aantal plaatsen verbinden kleinere of grotere dwarslinten deze structuur.

Op een aantal plekken aan de Dijkweg zijn clusters woningen uitgegroeid tot (kleine) buurtschappen. De woningen liggen vaak gegroepeerd aan een klein weggetje of straatje dat vanaf de Dijkweg landinwaarts loopt. Naast lintbebouwing kent Andijk twee grotere bebouwingsclusters, Andijk (Centrum) en de Bangert-Kerkbuurt. De bebouwing hier bestaat hier veelal uit rijen woningen die achter de historische lintbebouwing zijn gesitueerd.

Omdat het dorp Andijk van oorsprong uit lintbebouwing bestaat is de functionele structuur nauw verwant met de woonfunctie. Op tal van plaatsen in het lint zijn dergelijke functies te vinden. In veel gevallen gaat het om (kleinschalige) bedrijvigheid die bij een woning hoort die in het lint is gesitueerd. Daarnaast komen in het lint zelfstandige functies voor, al dan niet gekoppeld aan de achterliggende (agrarische) bedrijven.

Het merendeel van de bebouwing in de linten heeft zijn oorspronkelijke functie verloren. Veel bebouwing is destijds gerealiseerd ten behoeve van de agrarische bedrijfsvoering voor de toenmalige vaarpolder. Na de ruilverkaveling in de jaren '70, waarbij de vaarpolder rijpolder werd, gingen de agrarische bedrijven zich in het buitengebied vestigen, en verloor veel bebouwing in het lint zijn agrarische functie. Veel voormalige agrarische bebouwing is nog wel herkenbaar door zijn karakteristieke bouwvorm.

Topografische kaart uit 1953 voor de omgeving van het plangebied (bron: watwaswaar.nl)

2.2 Bestaande situatie plangebied

Het perceel Kleingouw 216 heeft een oppervlakte van 1495 m². Deze grote oppervlakte is het gevolg van het feit dat het perceel (op het langste punt) een diepte kent van circa 65 meter en (op het breedste punt) een breedte heeft van bijna 35 meter. Deze omvang is vanaf de weg niet direct waarneembaar. Dit komt omdat het achterste deel van het perceel, doorloopt achter het buurperceel Kleingouw 214. Direct aan de weg heeft het perceel Kleingouw 216 een breedte van 'slechts' 11 meter. Het perceel kent dus een zeer specifieke vorm en heeft een enorm grote achtertuin.

Op het perceel Kleingouw 216 bevinden zich in de huidige situatie een woning (met aanbouw), garage en schuilstal voor twee paarden. De woning bestaat uit één bouwlaag met kap. De woning is voor op het perceel gesitueerd, in de rooilijn van de lintbebouwing van de Kleingouw. Daardoor is de woning georiënteerd op de weg. Voor de woning is een voortuin gelegen. Naast de woning, vrijwel tegen de perceelsgrens met het perceel Kleingouw 220/222 staat de garage. Deze garage is ruim achter de voorgevel van de woning gesitueerd. Hierdoor is voor de garage een ruime oprit aanwezig met parkeergelegenheid voor meerdere auto's.

Achter de woning en de garage is de achtertuin gelegen die onderdeel uitmaakt van het perceel. Zoals reeds genoemd, heeft deze een zeer specifieke vorm en een aanzienlijke omvang. In de achtertuin, achter de garage, bevindt zich de schuilstal voor twee paarden. Deze is recent gebouwd op basis van een onherroepelijke bouwvergunning, die op 26 augustus 2010 is verleend. De schuilstal heeft een omvang van 21 m² en bestaat uit één bouwlaag met kap. Behoudens de schuilstal is geen bebouwing in de achtertuin aanwezig. De achtertuin is vrijwel volledig ingericht als grasveld. De achtertuin wordt aan de noord- en oostzijde omgeven door watergangen. Langs de watergangen is de achtertuin omzoomd door een volwassen groensingel. Langs de erfgrans met het naastgelegen perceel Kleingouw 220/222 is eveneens een volwassen groensingel aanwezig. Doordat de achtertuin gelegen is achter de lintbebouwing van de Kleingouw en voor een groot deel omzoomd is door robuuste groensingels, is de achtertuin niet zichtbaar vanaf de

Bestaande situatie achtertuin Kleingouw 216 met schuilstal

weg of vanuit het omliggende landschap. Tevens grenst de achtertuin niet direct aan het open landschap. Toegang tot de achtertuin is uitsluitend mogelijk via een steeg die tussen de woning en garage gelegen is of door de garage.

Het perceel wordt rechtstreeks vanaf de Kleingouw, via een oprit ontsloten. Via de Kleingouw kan in oostelijke richting de kern van Andijk worden bereikt. In westelijke richting sluit de Kleingouw aan op de Dijkweg. Deze weg is via de Zeeweg verbonden met de kern van Wervershoof.

Het plangebied is gelegen in het historische bebouwingslint van de Kleingouw. De aangrenzende bebouwing is hierdoor divers en sterk gevarieerd in zowel, opbouw, hoogte als rooilijn. Ten westen van het plangebied kruisen de linten van de Kleingouw en de Dijkweg elkaar. Omdat deze linten niet loodrecht op elkaar staan, is in de 'oksel' van deze kruising aan de noordzijde van de Kleingouw een 'driehoekvormig' gebied ontstaan, waarbinnen het plangebied is gesitueerd. Dit 'driehoekvormige' gebied is aan twee zijden omgeven door een watergang, waardoor het zich vanuit de lucht gezien manifesteert als een klein 'schiereilandje'. Door de genoemde kruising van de twee linten, bevindt de achtertuin zich tussen de lintbebouwing van zowel de Kleingouw als de Dijkweg. De lintbebouwing van de Dijkweg is éénzijdig. Aan de overzijde begint direct het buitengebied. Dit, in combinatie met de aanzienlijke diepte van het perceel Kleingouw 216, zorgt ervoor dat het perceel op slechts kleine afstand van het buitengebied is gelegen, deze afstand is in feite slechts één woonperceel in het lint van de Dijkweg.

Bestaande situatie plangebied (bron: Bingmaps/eigen bewerking mRO)

Het gebied in de 'oksel' van de kruising van de Kleingouw en de Dijkweg is ten oosten van het plangebied vanaf de jaren '70 verdicht middels de realisatie van nieuwbouw, die achter de linten van de Kleingouw en de Dijkweg is gesitueerd. Deze nieuwbouw bestaat met name uit rijtjeswoningen. De meest westelijke uitloper van deze nieuwbouw, aan de Kees Veerstraat, wordt door brede watergangen en openbaar opgaand groen duidelijk afgescheiden van het plangebied. Vanuit de nieuwbouw is een langzaam verkeersverbinding aangelegd richting de Dijkweg.

Watergangen en opgaand groen die de Kees Veerstraat afscheiden van het plangebied

Het gebied rond de kruising van de Kleingouw en de Dijkweg staat ook wel bekend als het buurtschap Bangert-Kerkbuurt. In dit buurtschap zijn niet alleen woningen te vinden, maar ook andere functies. Zo is tegenover het plangebied een cafetaria (de Stormvogel) met een grote buitenspeeltuin (Levensvreugd) gelegen en naast het plangebied een kantoor. Eveneens zijn in de directe nabijheid van het plangebied een dorpshuis (Sarto) en een kerk gesitueerd. Even verderop zijn langs de Dijkweg nabij de kruising met de Kleingouw nog 2 horecabedrijven gesitueerd, evenals een autorijschool. Direct ten westen van de Dijkweg begint het buitengebied, dat bestaat uit het IJsselmeer met buitendijkse natuurgebieden en de Koopmanspolder. Omdat het plangebied nabij de kruising van de Kleingouw met de Dijkweg ligt, is de afstand van het plangebied tot het buitengebied klein.

Lintbebouwing ter hoogte van het plangebied (bron: Google Streetview)

De lintbebouwing heeft ter hoogte van het plangebied een landelijk karakter. Dit komt door de sterke variatie in de verschijningsvorm van de bebouwing (wisselende hoogten, rooilijnen, etc.), het losstaande karakter hiervan en het feit dat er uitsluitend sprake is van laagbouw. Daarnaast is de groene laanbeplanting aan de noordzijde van de Kleingouw, de overwegend groene voortuinen en het zicht op de IJsselmeerdijk bepalend voor dit karakter. Het landelijk karakter wordt verder versterkt door de aanwezige watergangen. Deze staan rechtstreeks in contact met het buitengebied. De watergangen lopen achter het lint en doorsnijden het. De doorsnijdingen worden geaccentueerd door de voor dit deel van Andijk kenmerkende boogbruggen. Hierdoor zijn haaks op het lint zichtlijnen aanwezig, die leiden langs groene oevers, waaronder de groensingel op de oever van het perceel Kleingouw 216.

3 BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk worden de belangrijkste beleidsaspecten beschreven. Onderscheid is aangebracht in rijksbeleid (paragraaf 5.1) provinciaal beleid (paragraaf 5.2) en gemeentelijk beleid (paragraaf 5.3).

3.1 Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), vastgesteld op 13 maart 2012, vormt de nieuwe, overkoepelende rijksstructuurvisie voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2028, met een doorkijk naar 2040. De SVIR vervangt een groot aantal beleidsstukken, waaronder de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit en de Agenda Vitaal Platteland.

Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland, doormiddel van een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Om dit doel te bereiken, werkt het Rijk samen met andere overheden. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid. Zo ontstaat er ruimte voor maatwerk en keuzes van burgers en bedrijven.

Rijksdoelen en nationale belangen

Het Rijk heeft in de SVIR drie doelen geformuleerd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het Rijk benoemt in de SVIR 13 nationale belangen; hiervoor is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Deze belangen zijn gelijkwaardig aan elkaar en beïnvloeden elkaar onderling.

Relatie met het plangebied

Voor de ontwikkeling in het plangebied, de realisatie van een paardenbak, is uitsluitend belang 13 relevant:

13. Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Bij de realisatie van de paardenbak is sprake van een zorgvuldige afweging, waarbij alle betrokken belangen zijn afgewogen. Voorts wordt aan dit belang recht gedaan doordat bij de voorbereiding van het projectbesluit de wettelijk voorgeschreven procedure wordt gevolgd en in de ruimtelijke onderbouwing een belangenafweging is opgenomen.

Daarmee is een zorgvuldige afweging van belangen en transparante besluitvorming geborgd.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Ten behoeve van de bescherming van de in de SVIR genoemde nationale belangen, worden in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) algemene regels voorgeschreven die bindend zijn voor de lagere overheden als provincie en gemeente. In het Barro worden de kaderstellende uitspraken uit de SVIR bevestigd.

Doel van het Barro is om onderwerpen uit de SVIR te verwezenlijken, danwel te beschermen. Het gaat hierbij onder meer om de volgende onderwerpen:

- Rijksvaarwegen;
- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- Elektriciteitsvoorziening;
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- Ecologische hoofdstructuur;
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Waterbeleid

Een ander belangrijk onderwerp in het rijksbeleid is duurzaam waterbeheer. De Europese Kaderrichtlijn Water, die sinds 2000 van kracht is, speelt hierbij een belangrijke rol. De richtlijn moet er immers voor zorgen dat de kwaliteit van het oppervlakte- en grondwater in Europa in 2015 op orde is. Dit betekent dat de rijksoverheid streeft naar een watersysteem dat zoveel mogelijk de natuurlijke situatie (zonder ingrepen van de mens) benadert. Het streven is onder andere gericht op het behouden en vergroten van de ruimte voor water, waar mogelijk vasthouden van water en verbetering van de waterkwaliteit. De waterbeheerders spelen hierbij een belangrijke rol.

In de ruimtelijke plannen, waaronder ruimtelijke onderbouwingen, wordt een waterparagraaf opgenomen. In hoofdstuk 5 wordt hier nader op ingegaan.

Wettelijk kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de Wet luchtkwaliteit, Wet op de archeologische monumentenzorg, de Flora- en faunawet, Besluit externe veiligheid, Wet geluidhinder, etc. Op deze aspecten zal in hoofdstuk 5 nader worden ingegaan.

3.2 Provinciaal beleid

Structuurvisie Noord-Holland 2040

Op 21 juni 2010 hebben Provinciale Staten van Noord-Holland de Structuurvisie Noord-Holland 2040 'Kwaliteit door veelzijdigheid' vastgesteld. De provincie wil inspelen op de ruimtelijke vraagstukken door mee te veranderen waar nodig, en door bestaande kwaliteiten verder te ontwikkelen. Noord-Holland moet aantrekkelijk blijven in wat het is: een diverse,

internationaal concurrerende regio, in contact met het water en uitgaande van de kracht van het landschap. Door te kiezen voor hoogstedelijke milieus en beperkte uitleg van bedrijventerreinen, wil de Provincie Noord-Holland het landelijk gebied open en dichtbij houden. Door voorzichtig om te gaan met uitleg buiten bestaande kernen wil de provincie inspelen op de veranderingen in de bevolkingsontwikkeling op langere termijn. Door in te zetten op het op eigen grondgebied opwekken van duurzame energie wenst de provincie actief bij te dragen aan de CO2-reductie. Door versterking van de waterkeringen en het aanleggen van calamiteitenbergingen moeten de voeten in de provincie droog gehouden worden. En door het landelijk gebied te ontwikkelen vanuit de kenmerken van Noord-Hollandse landschappen en de bodemeigenschappen moet de provincie bijzonder en aantrekkelijk blijven om in te wonen, te werken en om te bezoeken.

De provincie wil ervoor zorgen dat Noord-Holland een mooie, veelzijdige en internationaal concurrerende provincie blijft door in te zetten op klimaatbestendigheid, ruimtelijke kwaliteit en duurzaam ruimtegebruik. Daartoe heeft zij provinciale belangen benoemd. Deze vallen uiteen in drie hoofdbelangen en twaalf ondergeschikte belangen. De drie hoofdbelangen zijn:

1. Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit ervan;
2. Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving, in harmonie met water en door gebruik van duurzame energie.
3. Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn, nu en in de toekomst.

Op de Visiekaart die bij de Structuurvisie behoort, is het plangebied aangemerkt als Kleine kern, Bestaand Bebouwd Gebied. Het gebied direct grenzend aan het buurtschap Bangert-Kerkbuurt is aangemerkt als productielandschap. Hier is ruimte voor grootschalige landbouw.

De provincie wil dat voor nieuwe ontwikkelingen zoveel mogelijk bestaand bebouwd gebied wordt benut. In de

- Vt. Vesting, omringd, Viersij, hoeder U- en Zeeijk
- Vt. Kleine kernen en bebouwing in buitengebied Bestaand Bebouwd Gebied (BBG)
- Productielandschappen

Uitsnede visiekaart Structuurvisie Noord-Holland 2040 met aanduiding van het plangebied

Structuurvisie ligt de nadruk daarom niet meer zozeer op uitleglocaties, maar meer op Inbreidingslocaties binnen het bestaand stedelijk gebied. Woningen en daarbij behorende bebouwing, functies en voorzieningen dienen vanwege dit beleid dan ook zoveel mogelijk binnen bestaand bebouwd gebied te worden gerealiseerd. Hiermee wordt verstedelijking van het landschap voorkomen. Daar het plangebied is aangemerkt als Bestaand Bebouwd Gebied en de paardenbak wordt gerealiseerd voor hobbymatig gebruik ten behoeve van de woning Kleingouw 216, past de oprichting van de paardenbak in het provinciaal beleid. In de Structuurvisie is overigens geen specifiek beleid voor paardenbakken opgenomen.

Provinciale Ruimtelijke Verordening

Op 21 juni 2010 hebben Provinciale Staten de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie vastgesteld. De verordening is gebaseerd op de Structuurvisie Noord-Holland 2040. In de verordening zijn regels opgenomen die de uitvoering van de Structuurvisie moeten waarborgen.

Op de kaart van de Provinciale Ruimtelijke Verordening is het plangebied aangeduid als Bestaand Bebouwd Gebied. De Verordening bevat geen regels voor bij woningen behorende functies die gerealiseerd worden binnen het Bestaand Bebouwd Gebied. Derhalve past de realisatie van de paardenbak binnen de Provinciale Ruimtelijke Verordening.

Uitsnede kaart Provinciale Ruimtelijke Verordening met aanduiding van het plangebied

3.3 Gemeentelijk beleid

Ontwerp Structuurvisie 'Sterke kust en sterk achterland'

In de ontwerp Structuurvisie 2012-2022 van de gemeente Medemblik "Sterke kust en sterk achterland" is het nieuwe beleid van de gefuseerde voormalige gemeenten Medemblik, Wervershoof en Andijk vastgelegd. Doel van deze structuurvisie is een harmonisatie van het beleid van de drie voormalige gemeenten tot één beleid.

Medemblik wil toe naar een levendige woon- en werkgemeente met een op watersport en recreatie gerichte kustzone en een leefbaar en economisch dynamisch agrarisch achterland. De zones worden aaneengeregen door de natuurgebieden rond de Kromme Leek en de Grote en Kleine Vliet. Het oorspronkelijke, rustige en agrarische landschap in het westelijk deel, de nieuwe recreatieve en toeristische ontwikkeling aan de kust en de bruisende

Agribusiness in het oostelijk deel zorgen voor een gezonde en aantrekkelijke gemeente.

De basis

De basis voor de ruimtelijke koers van Medemblik zijn de aanwezige kwaliteiten en potenties, specifieke kenmerken en eigenschappen van het grondgebied van de gemeente Medemblik en de verschillende kernen: sterke kust en sterk achterland. De sterke kust en het sterke achterland onderscheiden deze gemeente van de omliggende gemeenten en maken Medemblik aantrekkelijk voor bewoners, bezoekers en bedrijven.

De kwaliteit van het landschap is de sterke identiteit van het gebied. Deze identiteit wordt gevormd door de landschappelijke, archeologische en cultuurhistorische kernkwaliteiten en de bestaande dorpsprofielen. De recreatieve kustzone, het agrarisch achterland en de natuurlijke verbindingzones vormen samen de landschappelijke diversiteit en aantrekkelijkheid van dit gebied voor wonen, leven, werken en recreatie. De landschappelijke kwaliteit van Medemblik vormt samen met de strategische ligging in Noord- Holland en de goede verbindingen de ruggengraat voor toekomstige ontwikkelingen.

Uitsnede Visiekaart Ontwerp Structuurvisie voor het plangebied en omgeving. Hierop is het plangebied aangeduid als lintbebouwing. Deze bebouwing is mede bepalend voor de identiteit van het gebied.

Medemblik koestert de aanknopingspunten die het (oorspronkelijke) landschap biedt voor succesvolle toekomstige ontwikkelingen. Waar deze landschappelijke kwaliteit verloren is gegaan, wordt gezocht naar nieuwe identiteit, nieuwe potenties. De schaal van de kernen en de schaal en openheid van de gebieden sluit aan op het laadvermogen van het landschap: "wat kan het landschap aan?".

Elke kern stelt een leefbaarheidsplan op, waaruit de nodige wensen en acties voortvloeien. Wonen en werken raken in 2022 in balans door zowel op het gebied van woningbouw als op het gebied van werkgelegenheid flexibiliteit en ruimte te bieden aan ontwikkelingen en kansen die zich voordoen. Dit vraagt van de gemeente dat passende initiatieven planologisch mogelijk gemaakt worden.

De opgaven

Medemblik gaat de komende jaren inzetten op:

- Het leefbaar houden van de kernen
- Het in balans brengen van wonen en werken
- Het ontwikkelen van een duurzame gemeente
- Een verdergaande regionale samenwerking

- Het stroomlijnen van de veranderende rol van de gemeente

Strategische keuzes

In de structuurvisie worden de volgende Strategische keuzes gemaakt:

1. De belangrijkste pijler van de structuurvisie is het in stand houden van de leefbaarheid in de kernen.
2. Samen met de respectievelijke kernraden zal per kern een leefbaarheidsplan worden opgesteld.
3. Het woningbouwprogramma is ambitieus en afgestemd op de aanwezige capaciteit (de beschikbare grond voor uitbreiding). Er wordt gekozen voor een dynamische in plaats van een statische kernhiërarchie.
4. De 4 karakteristieke gebieden die in het landschap te onderkennen zijn – IJsselmeer en kustdorpen, De Gouw en de Vier Noorder Koggen, Het Grootslag en de Kromme Leek en Grote en Kleine Vliet - vormen de basis voor toekomstige ontwikkelingen. Landbouw en landschap gaan samen. In het cultuurlandschap behouden de agrarische bedrijven hun traditionele plaats, waarin ruimte gemaakt wordt voor vernieuwing zoals landschapsbeheer, technologische ontwikkelingen en de ontwikkeling van nevenactiviteiten. Langs het IJsselmeer wordt ingezet op kustontwikkeling van Medemblik tot en met Andijk, waarbij vooral aan de kust ruimhartig wordt omgegaan met initiatieven voor kleinschalige verblijfsaccommodaties.
5. Voor de werkgelegenheid ligt de focus vooral op de kwaliteit van de economische structuur (passend bij hoog opgeleide beroepsbevolking) en minder op het vergroten van de werkgelegenheid. De gemeente wil vooral ruimte bieden aan ontwikkelingen/kansen die zich voordoen, zoals vergrijzing en e-commerce en de kansrijke sectoren van Noord-Holland Noord: agribusiness, toerisme en recreatie, health en wellness, maritiem, energie.
6. De verbetering van onveilige verkeerssituaties in de kernen wordt ingezet aan de hand van het Gemeentelijk Verkeer en Vervoer Plan (GVVP).
7. Het grijpen van kansen vindt niet alleen op het gebied van woningbouw, voorzieningenniveau en bedrijvigheid plaats. Zo kunnen bijvoorbeeld mogelijke maatregelen ten behoeve van de peilstijging van het IJsselmeer zodanig vorm krijgen dat de bestaande natuurwaarden en recreatieve vaarroutes worden behouden en waar mogelijk worden versterkt.

Welstandsnota Medemblik, herziening 2010

De gemeente Medemblik is in 2011 ontstaan uit een samenvoeging van de voormalige gemeenten Andijk, Medemblik en Wervershoof. Met de fusie is een groen gebied met een stad en zestien dorpen en buurtschappen één gemeente geworden. In deze nieuwe welstandsnota zijn de welstandsnota's van de voormalige gemeenten samengevoegd tot één Welstandsnota, wat de leesbaarheid ten goede komt en de uitvoering vergemakkelijkt.

De architectonische vormgeving van bouwwerken wordt door de welstandsnota geregeld. In de welstandsnota zijn de welstandseisen omschreven die aan een bouwwerk worden gesteld. Hiertoe zijn in de nota algemene welstandscriteria, gebiedsgerichte welstandscriteria en objectgerichte welstandscriteria opgenomen. Voor wat betreft de gebiedsgerichte welstandscriteria kan worden opgemerkt dat het plangebied

behoort tot het gebied 'Dorpslinten'. De dorpslinten zijn als centrale verbindingslijnen bijzonder welstandsgebied. Het welstandsbeleid is met name gericht op het instandhouden en versterken van het karakter en de eenheid van de lintbebouwing en het verbeteren van de samenhang tussen de bebouwing met behoud van de bestaande afwisseling en het onderscheid in percelen. Voor dit gebied zijn speciale welstandscriteria opgesteld ten aanzien van de ligging van bouwwerken, de bouwmassa, de architectonische uitwerking, materiaal en kleur en reclame.

Beleidsregels paardenbakken voormalige gemeente Andijk

De voormalige gemeente Andijk heeft beleidsregels opgesteld voor paardenbakken. Deze regels zijn vastgesteld op 21 oktober 2010 en gepubliceerd op 17 november 2010. Het doel van de beleidsregels is om overlast voor omwonenden te voorkomen. De regels luiden als volgt:

1. de voorzieningen mogen worden gerealiseerd op het huisperceel tot maximaal 120 meter vanaf de voorgevel van de woning;
2. de voorzieningen mogen alleen worden gerealiseerd en gebruikt in het kader van de uitoefening van de hobby door de bewoners van de op het perceel aanwezige woning;
3. de voorzieningen mogen een totale oppervlakte hebben van niet meer dan 2.400 m²;
4. de afstand van de voorzieningen tot de perceelgrens moet ten minste vijf meter zijn;
5. de voorzieningen moeten, vanaf de weg gezien, achter de achtergevelrooilijn en als regel achter de eigen bestaande bebouwing worden gerealiseerd;
6. er moeten een beplantingsplan worden ingediend voor een strook met beplanting van tenminste 3,5 meter breed tussen de voorzieningen en de perceelsgrens, tenzij naar de mening van het college van burgemeester en wethouders in een specifieke situatie in het belang van behoud van open landschap geen of slechts enkele beplanting moet worden aangelegd. De beplanting moet uit streekeigen soorten bestaan en moet in overeenstemming met het goedgekeurde beplantingsplan worden aangelegd en in stand gehouden.

De paardenbak die in het plangebied wordt gerealiseerd voldoet aan deze beleidsregels.

Beleidsregels paardrijbakken gemeente Medemblik

De gemeente Medemblik heeft in de notitie 'Beleidsregels planologische afwijkingsmogelijkheden en paardrijbakken' beleidsregels opgenomen voor het afwijken van het bestemmingsplan ten behoeve van paardrijbakken. Deze regels zijn door het college van Burgemeester en Wethouders vastgesteld op 31 januari 2012 en gepubliceerd op 9 februari 2012. In de regels is opgenomen dat door Burgemeester en Wethouders medewerking kan worden verleend aan een afwijking van het bestemmingsplan ten behoeve van een paardrijbak onder de volgende voorwaarden:

1. het dient uitsluitend te gaan om een hobbymatige functie bij wonen;
2. een paardrijbak moet achter (het verlengde van) de achtergevel van de (bedrijfs)woning worden gesitueerd en landschappelijk worden ingepast;
3. de afstand van een paardrijbak tot de perceelsgrens dient tenminste 5,00 meter te bedragen;

4. er dient een minimale afstand van 30 meter tussen de paardrijbak en woningen van derden te worden aangehouden;
5. indien er verlichting wordt gebruikt dient er sprake te zijn van objectgerichte verlichting, die niet tot buiten de paardrijbak reikt. Dit dient te worden aangetoond door middel van een verlichtingsrapport;
6. de oppervlakte van een paardrijbak mag maximaal 800 m² bedragen;
7. de hoogte van een hek rondom een paardenbak mag ten hoogste 1,50 meter bedragen.

De paardenbak die in het plangebied wordt gerealiseerd voldoet aan deze beleidsregels, met uitzondering van beleidsregel 4. Er wordt geen verlichting geplaatst. Van beleidsregel 4 kan afgeweken worden omdat de gemeenteraad van Medemblik op 20 juni 2012 heeft besloten de bereidheid uit te spreken een projectbesluit te nemen voor de paardenbak, mits een ruimtelijke onderbouwing wordt overlegt, waarin een aantal vraagpunten overtuigend zijn beantwoord. Met de voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt hieraan tegemoet gekomen. Bovendien blijkt uit hoofdstuk 4 dat een kleinere afstand mogelijk is en de paardenbak gezien de ruimtelijke uitstraling passend is op het perceel.

4 PLANBESCHRIJVING

In dit hoofdstuk wordt de beoogde toekomstige situatie van het plangebied uiteengezet.

4.1 Beoogde inrichting

De eigenaren van het perceel Kleingouw 216 zijn voornemens om in hun achtertuin een paardenbak te realiseren. Deze paardenbak zal uitsluitend worden gebruikt voor het hobbymatig houden, trainen en africhten van eigen paarden. De paardenbak bestaat uit een niet-overdekte piste met een aangepaste bodem. De bak krijgt een omvang van 16,5 meter bij 27,5 meter. De totale oppervlakte van de paardenbak bedraagt daardoor 454 m². De paardenbak wordt niet voorzien van lichtmasten.

De bodem van de paardenbak zal worden opgebouwd uit diverse soorten zand en grind en zal worden afgedekt met een toplaag van zand. Alleen de toplaag komt boven het maaiveld te liggen. De hoogte boven het maaiveld zal circa 15 cm bedragen.

Rondom de paardenbak zal een hekwerk van 1 meter hoogte worden aangebracht dat dient als omheining. Omwille van de veiligheid van de ruiter – het uitsteken van de benen langs het lichaam van het paard – zal het hekwerk enigszins hellend worden geplaatst. Het hek zal een eenvoudige opbouw krijgen van houten planken en palen. Rondom de toplaag van de bodem zal een randplank als omlijsting worden aangebracht. De planken en palen zullen op enige afstand van elkaar worden geplaatst. Hierdoor ontstaat een transparante omheining. Het hekwerk zal in een natuurlijke en donkere kleurstelling worden afgewerkt. Door het transparante karakter en de natuurlijke kleurstelling van de omheining voegt deze zich goed in de omgeving en zal deze nauwelijks opvallen. Op 8 april 2010 heeft de welstandscommissie het plan voor de paardenbak beoordeeld en geconcludeerd dat dit voldoet aan redelijke elsen van welstand.

Voorbeeld beoogd hekwerk

De paardenbak wordt op minimaal 5 meter afstand van de perceelsgrenzen gesitueerd. Rondom de bak zal een groenzone worden ingericht van minimaal 3,5 meter breed. De reeds aanwezige volwassen groensingels op het perceel maken hier deel van uit. Deze zullen dus verder worden versterkt. Door middel van deze robuuste groensingel zal de paardenbak niet zichtbaar zijn voor omwonenden of vanuit het omliggende landschap. Vanaf de openbare weg zal de bak niet zichtbaar zijn, omdat deze achter de lintbebouwing wordt

gepositioneerd. De paardenbak brengt daarmee geen enkele schade toe aan het aanzien van het landschap of de lintbebouwing. In die zin is sprake van een goede ruimtelijke inpassing van de paardenbak.

Beoogde inrichting van het plangebied

Beplanting

Rondom de paardenbak zal, zoals gezegd, een groenzone worden ingericht met een breedte van minimaal 3,5 meter. De basis hiervan wordt gevormd door de reeds aanwezige volwassen groensingel, welke een samenstelling kent van gebiedseigen opgaand groen, zoals berken, wilgen, beuken, vlieren en witte abeel. Op plaatsen waar deze singel 'dun' is of 'gaten' vertoont, zullen gelijke soorten, zo mogelijk aangevuld met andere gebiedseigen soorten als kastanje en populier, worden aangeplant om de singel te versterken danwel 'gaten' te dichten. De keuze zal hierbij mede afhangen van

eigenschappen van soorten als groeisnelheid (wilg en populier) en karakteristiek (kastanje en beuk). De verbreding van de singel, alsmede een verdere verdichting van het aanwezige struikgewas op maaiveld, zal verder worden bewerkstelligd met haaggroeiers welke een groenblijvend karakter kennen. De verdichting levert in combinatie met het jaarrond groene karakter een goede en groene inkleding van de paardenbak op.

4.2 Ruimtelijke uitstraling

Uit vaste jurisprudentie van de Raad van State (zie o.a. LJN: BO2717, 201001402/1/H1) komt naar voren dat de vraag of het oprichten van een paardenbak - oftewel het gebruik van gronden voor het houden, trainen en africhten van paarden - passend is op een woonperceel, dient te worden beoordeeld aan de hand van de ruimtelijke uitstraling die dat gebruik gezien zijn aard, omvang en intensiteit heeft. Hierbij dient ook de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot het buitengebied te worden betrokken. Bepalend is of de uitstraling van dien aard is dat deze nog te rijmen valt met de woonfunctie van het betrokken perceel. De beantwoording van deze vraag is door de gemeenteraad van Medemblik bij raadsbesluit van 20 juni 2012, ook als voorwaarde gesteld voor het verlenen van medewerking aan de realisatie van de paardenbak. In deze paragraaf zal deze vraag worden beantwoord. Hiertoe wordt eerst ingegaan op de aard, omvang en intensiteit van het gebruik. Vervolgens komt de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot het buitengebied aan de orde. Daarna zal worden ingegaan op het woon- en leefklimaat voor omwonenden. Tot slot wordt de conclusie getrokken of de ruimtelijke uitstraling van de paardenbak van dien aard is dat deze nog te rijmen valt met de woonfunctie van het betrokken perceel.

Aard, omvang en intensiteit van het gebruik

De te realiseren paardenbak op het perceel Kleingouw 216 zal uitsluitend gebruikt worden voor het hobbymatig houden, trainen en africhten van eigen paarden. Er is sprake van een hobbymatige paardenhouderij, omdat deze niet als bedrijfsmatig kan worden aangemerkt. Er worden namelijk slechts twee paarden gehouden en de eigenaren van het perceel hebben in het dagelijks leven een beroep dat niets met de paardenhouderij te maken heeft. Bovendien wordt niet gehandeld vanuit winstoogmerk, maar de hobby mag geld kosten.

De meest objectieve manier om de omvang van een agrarische activiteit te beoordelen, is om de omvang uit te drukken in nederlandse grootte eenheden (n.g.e.). Hiermee kan dus ook een objectieve grens tussen hobbymatig en bedrijfsmatig worden aangegeven. Volgens het CBS geldt 20 n.g.e. als grens tussen hobbymatige en bedrijfsmatige agrarische activiteiten. Anders gezegd, 20 n.g.e. is de ondergrens voor een nog reëel bedrijf. Als de omvang van de paardenhouderij in het plangebied wordt uitgedrukt in n.g.e. dan bedraagt deze omvang slechts 2,9 n.g.e. Derhalve is duidelijk sprake van een hobbymatige activiteit.

De grens in de milieuwetgeving wordt ten aanzien van hobbymatige paardenhouderijen gelegd bij ongeveer 5 paarden. Uit de jurisprudentie blijkt

namelijk dat bij een aantal van circa 5 paarden de grens ligt voor de vraag of er sprake is van een Inrichting op grond van de Wet milieubeheer of milieuvergunningsplichtige activiteit. Paardenhouderijen met minder dan 5 paarden mogen daarom in ieder geval als hobbymatige paardenhouderij worden gezien. Omdat in het plangebied slechts 2 paarden worden gehouden is er geen sprake van een Inrichting op basis van de Wet milieubeheer of een milieuvergunningsplichtige activiteit. Ook vanuit het perspectief van de milieuwetgeving moet de paardenhouderij in het plangebied dus worden aangemerkt als hobbymatig.

De paardenbak zal worden gebruikt door maximaal twee paarden, die enkel door de eigenaresse van het perceel zullen worden bereden. Dit zijn ook de paarden van de eigenaresse van het perceel. De paardenbak dient dus alleen voor eigen gebruik. De bak wordt niet openbaar en derden mogen er geen gebruik van maken. Tevens zal de bak niet worden ingezet voor commerciële doeleinden. De intensiteit van het gebruik beperkt zich tot het berijden van de paarden in de paardenbak gedurende ongeveer 1,5 uur per dag op ongeveer zes dagen in de week. Dit is uiteraard afhankelijk van de weerscondities, bij slecht weer zal deze intensiteit lager liggen. Blijkens jurisprudentie van de Raad van State (LJN: BO2717, 201001402/1/H1) kan een dergelijke gebruiksintensiteit worden aangemerkt als een hobbymatige activiteit. Hierbij is ook van belang dat de gebruiksintensiteit sterk wordt beperkt doordat er geen lichtmasten worden gerealiseerd en de paardenbak veel kleiner is dan het wedstrijdformaat paardenbak, te weten 454 m² in plaats van 800 m².

Het gebruik van de paardenbak zal voorts worden beperkt, doordat de paarden niet het gehele jaar op het perceel aanwezig zijn. Bij mooi weer en periodes zonder langdurige regenval zullen de paarden elders op grasland verblijven. Dit komt erop neer dat de paarden – calamiteiten uitgezonderd – zomers, in de weidemaanden, niet aanwezig zijn op het perceel.

De omvang van het perceel Kleingouw 216 bedraagt 1495 m². Het achtererf van het perceel heeft een oppervlakte van circa 1200 m². Gelet op deze omvang van het perceel en het achtererf is een paardenbak met een oppervlakte van 454 m² ruimtelijk gezien goed inpasbaar. De ruimte die zuiver gebruikt zal worden ten behoeve van het houden van paarden op het perceel bedraagt in totaal 475 m² (454 m² van de paardenbak + 21 m² van de schuilstal + 35 m² van rubber paddock (bestrating tussen stal en bak). Dit betekent dat slechts 34% van de oppervlakte van het perceel gebruikt zal worden voor het houden van paarden. Daarmee is dit gebruik duidelijk ondergeschikt aan de woonfunctie van het perceel. Het houden van paarden en het oprichten van de paardenbak doen derhalve geen afbreuk aan de woonfunctie van het perceel Kleingouw 216. Hierbij dient bovendien in aanmerking te worden genomen dat in de jurisprudentie (LJN:AU5225, 05/306) het houden van paarden en een paardenbak op een woonperceel van in totaal 846 m² met een achtererf van circa 600 m² al aanvaardbaar werd geacht en werd aangemerkt als een gebruik dat geen afbreuk doet aan de woonfunctie van het perceel.

Aard van de omgeving en relatie van het perceel tot het buitengebied

Het perceel Kleingouw 216 is weliswaar gelegen in een gebied dat te typeren is als bebouwde kom, maar het betreft hier wel het einde van de bebouwde

kom. Op zeer korte afstand van het perceel eindigt de bebouwde kom abrupt en gaat deze over in het buitengebied. Deze afstand bedraagt over de weg circa 100 meter. Hemelsbreed bedraagt deze afstand slechts 40 meter. Het buitengebied is dus in de directe nabijheid van het perceel aanwezig.

Daarnaast bestaat de bebouwde kom ter plaatse van het perceel uit lintbebouwing met een landelijk karakter. Direct naast het perceel is dit de lintbebouwing van de Kleingouw en achter het perceel de lintbebouwing van de Dijkweg. Omdat deze twee bebouwingslinten zich nabij het perceel niet loodrecht kruisen, is de situatie ontstaan dat het perceel als het ware ingeklemd is tussen de twee linten. De twee linten hebben een nauwe relatie tot het buitengebied. Het lint van de Dijkweg grenst aan de voorzijde direct aan het buitengebied. Het lint van de Kleingouw eindigt, gezien vanaf het plangebied, in westelijke richting op het buitengebied. In oostelijke richting loopt het lint door richting de kern van Andijk. Op dit deel van het lint is sprake van open groene (agrarische) gebieden tussen en achter het lint.

Het landelijke karakter van de lintbebouwing wordt in de omgeving van het plangebied mede bepaald doordat de percelen die deel uitmaken van de lintbebouwing hier overwegend ruim bemeten zijn, de bebouwing hoofdzakelijk een losstaand karakter heeft en bestaat uit laagbouw. Voorts is de afstand van de bebouwing tot de weg, de overwegend groene voortuinen en het zicht vanaf de Kleingouw op de IJsselmeerdijk van belang voor de landelijke uitstraling. De watergangen achter en door de lintbebouwing versterken het landelijke karakter verder. Deze watergangen grenzen aan de oost- en noordzijde van het plangebied en staan in rechtstreekse verbinding met het buitengebied. Ten oosten van het plangebied doorsnijdt een watergang het lint. Hierdoor is het water ook beleefbaar vanuit de openbare ruimte.

Ten oosten van het perceel Kleingouw 216 heeft achter het lint van de Kleingouw en de Dijkweg weliswaar verdichting plaatsgevonden doordat daar vanaf de jaren '70 nieuwbouw is gerealiseerd, waarvan de meest westelijke uitloper, de Kees Veerstraat, zich nabij het plangebied bevindt, maar deze nieuwbouw heeft het landelijke karakter van het lint niet aangetast. Het lint heeft dit karakter behouden, doordat de nieuwbouw niet direct verbonden is met het lint, maar een zelfstandig en apart geheel vormt. Tussen de nieuwbouw en de linten zijn watergangen aanwezig waardoor de nieuwbouw een duidelijk op zichzelf staande entiteit vormt. Bovendien is tussen de nieuwbouw en het plangebied opgaand openbaar groen aanwezig, dat voor een duidelijke afscheiding van de nieuwbouw zorgt. Het feit dat de nieuwbouw een op zichzelf staand geheel vormt en ter plaatse van het plangebied niet direct verbonden is met de lintbebouwing, maakt dat hier geen sprake is van een traditionele woonwijk. De nieuwbouw is alleen gesitueerd achter het lint, maar het lint is vanuit ruimtelijk en functioneel oogpunt geen deel gaan uitmaken van deze nieuwbouwwijk. Het lint functioneert zelfstandig en is als zodanig nog steeds herkenbaar.

In een omgeving zoals die van het perceel Kleingouw 216, bestaande uit lintbebouwing met een landelijk karakter en overwegend ruim bemeten percelen die nabij het buitengebied gelegen is en daardoor een nauwe relatie heeft met het buitengebied, kan het hobbymatig houden van dieren,

waaronder paarden, als een gebruikelijke activiteit worden gezien. Dit past immers goed bij de aard van deze omgeving. Bovendien is een paardenbak ten behoeve van het hobbymatig houden van paarden goed inpasbaar op het perceel Kleingouw 216. Doordat de plek waar de paardenbak voorzien is, is gelegen achter de lintbebouwing en voor een groot deel omzoomd is met groensingels, die bovendien nog verder versterkt zullen worden, zal de bak niet zichtbaar zijn vanuit de omgeving. Het aanzien van de lintbebouwing noch de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving zal daardoor aangetast worden door het oprichten van de paardenbak.

Woon- en leefklimaat in de omgeving

In het kader van de ruimtelijke uitstraling die de te bouwen paardenbak heeft, is het van belang om te bezien of er na realisatie van de bak sprake is van een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden. Derden mogen immers geen milieuhinder ondervinden van de paardenbak.

Om de effecten van de paardenbak op het woon- en leefklimaat voor omwonenden te kunnen beoordelen is gebruik gemaakt van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' (uitgave 2009). In deze uitgave is de potentiële milieubelasting voor een groot aantal bedrijven bepaald aan de hand van de hinderaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De milieubelasting is vertaald in aan te houden afstanden voor deze vier hinderaspecten tussen milieubelastende en milieugevoelige functies, de zogenoemde richtafstanden. De richtafstanden zijn indicatief, maar kunnen worden gezien als de afstand waarbij hinder van een milieubelastende activiteit voor gevoelige functies kan worden uitgesloten. De afstanden worden gemeten tussen de grens van de bestemming die bedrijven toelaat en de gevel van een woning. Er kan afgeweken worden van de voorgeschreven richtafstanden, mits hier een goede motivering aan ten grondslag ligt.

In de publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' zijn voor bedrijfsmatige paardenhouderijen – paardenfokkerijen en maneges - de volgende afstanden opgenomen:

Geur	Stof	Geluid	Gevaar
50 meter	30 meter	30 meter	0 meter

Richtafstanden bedrijfsmatige paardenhouderijen (bron: Bedrijven en milieuzonering, 2009)

De paardenbak in het plangebied wordt echter niet gerealiseerd ten behoeve van een bedrijfsmatige paardenhouderij, maar voor de hobbymatige paardenhouderij (zie ook onder het kopje 'Aard, omvang en intensiteit van het gebruik'). De paardenbak in het plangebied zal daardoor een veel beperktere gebruiksintensiteit kennen dan een paardenbak die behoort bij een bedrijfsmatige paardenhouderij. Bovendien worden er geen lichtmasten bij de bak geplaatst. Dit beperkt de gebruiksintensiteit sterk en voorkomt overlast voor omwonenden. In de praktijk is namelijk gebleken dat lichtmasten bij een paardenbak de grootste hinderfactor zijn voor de omgeving. Om deze redenen, te weten hobbymatig gebruik, lage gebruiksintensiteit en het ontbreken van lichtmasten, hoeven de bovenstaande afstanden uit VNG-publicatie niet te worden aangehouden en is het verdedigbaar om deze met één stapje te verlagen. In de 'Beleidsregels Paardrijbakken' van de gemeente Medemblik (zie paragraaf 3.3) wordt voor hobbymatige paardrijbakken ook uitgegaan van een richtafstand die met één stap is verlaagd (30 meter in plaats van 50 meter). Recente jurisprudentie van de Raad van State (LJN:

BX7677, 201201481/1/A1) bevestigt ook dat voor paardenbakken zonder lichtmasten en met een lage gebruiksintensiteit niet hoeft te worden vastgehouden aan de voorgeschreven afstanden uit de VNG-publicatie.

Een andere reden waarom de richtafstanden in de onderhavige situatie met één stapje kunnen worden verlaagd is gelegen in het omgevingstype. De richtafstanden uit de VNG-publicatie dienen te worden aangehouden tussen bedrijven en het omgevingstype "rustige woonwijk". Het plangebied is echter niet zozeer gelegen in een 'rustige woonwijk', maar meer in een gemengd gebied. In de directe nabijheid van het plangebied bevinden zich immers niet alleen woningen, maar ook andere functies, zoals een cafetaria met een grote buitenspeeltuin, een kantoor, een dorpshuis, een kerk en een autorijschool. Iets verderop zijn langs de Dijkweg nog twee horecagelegenheden te vinden. Voorts bevindt zich langs de Dijkweg aan het IJsselmeer een recreatiegebied, bestaande uit een strand met een parkeerterrein. Dit heeft zomers een grote publieksaantrekkende werking. Verder behoren de Dijkweg en de Kleingouw tot de belangrijke ontsluitingswegen, waardoor deze niet gekenmerkt kunnen worden als rustige wegen. De Kleingouw vormt de hoofdontsluitingsweg van de kern Wervershoof en het buurtschap Bangert-Kerkbuurt met de kern van Andijk. De Dijkweg vormt onder meer de ontsluitingsweg voor een jachthaven en bungalowpark met de kernen van Andijk en Wervershoof. In een gemengd gebied kunnen kleinere afstanden worden aangehouden. Bij een gemengd gebied kunnen de afstanden volgens de VNG-publicatie, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat, met één afstandsstap worden verlaagd.

Als de afstanden met één stapje worden verlaagd, dan luiden deze als volgt:

Geur	Stof	Geluid	Gevaar
30 meter	10 meter	10 meter	0 meter

Richtafstanden één stap verlaagd

Onderstaand zal op deze vier hinderaspecten met bijbehorende afstanden nader worden ingegaan.

Geur

De afstand van de te bouwen paardenbak tot de gevel van de dichtstbijzijnde woning dient op basis van het bovenstaande 30 meter te bedragen. De dichtstbijzijnde woning ligt echter op een afstand van circa 13 meter. De afstand van 30 meter wordt dus niet gehaald. Om te bezien of van deze afstand kan worden afgeweken, is een geuronderzoek uitgevoerd, waarbij een 'worst-case scenario' is aangehouden. Dit onderzoek is opgenomen in de bijlage¹. Voor de uitgangspunten van het onderzoek wordt verwezen naar het onderzoek zelf.

Het geuronderzoek is uitgevoerd conform de systematiek van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet vormt het toetsingskader voor de geurhinder van veehouderijbedrijven. In de Wgv zijn grenswaarden opgenomen voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object, zoals een burgerwoning. Deze grenswaarden worden weergegeven in odour units per kubieke meter lucht (ou_e/m^3). Voor geurgevoelige objecten

¹ mRO bv, 'Geuronderzoek Kleingouw 216 Andijk (gemeente Medemblik)', oktober 2012

binnen de bebouwde kom in niet-concentratiegebieden, waar sprake van is rond het plangebied, mag de geurbelasting niet meer bedragen dan 2,0 ou_E/m³. Hoewel de paardenbak geen deel uitmaakt van een veehouderij - er is immers sprake van het hobbymatig houden van paarden - geeft een geurberekening volgens deze systematiek wel een goede indicatie van de hoogte van de geurbelasting en daarmee de mate van eventuele geurhinder in de omgeving.

Uit het geuronderzoek blijkt dat de geurbelasting op alle geurgevoelige objecten in een straal van 50 meter rond de paardenbak, ruim onder de 2,0 ou_E/m³ ligt. De hoogste geurbelasting bedraagt 1,7 ou_E/m³. Bij het merendeel van de geurgevoelige objecten ligt de geurbelasting onder de 1,0 ou_E/m³. Dit betekent dat ruimschoots aan de normen van de Wgv wordt voldaan, als hieraan getoetst wordt. Bij het oprichten van de paardenbak op het perceel Kleingouw 216, is derhalve nog steeds sprake van een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden, gezien vanuit het aspect geur. Een kleinere afstand dan 30 meter van de woningen van derden is dan ook acceptabel. Hiermee zal geen onaanvaardbare geur- c.q. stankhinder optreden.

Verder is in het kader van geurhinder van belang dat de initiatiefnemers van de paardenbak veel maatregelen zullen treffen om geurhinder te voorkomen. Zo zal de mest tweemaal daags geruimd worden. Deze zal bewaard worden in een afsluitbare bak welke om de dag elders wordt geleegd. Er komt dus geen open mestopslag en mest wordt zo min mogelijk blootgesteld aan de buitenlucht.

Stof

De dichtstbijzijnde woning is op een afstand van circa 13 meter van de paardenbak gelegen. Op grond van de bovenstaande tabel zal de bak op minimaal 10 meter afstand van woningen van derden moeten liggen om stofhinder voor omwonenden te voorkomen. Aan deze afstand wordt dus voldaan. Voor wat betreft het aspect stof zal derhalve sprake zijn van een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden. De paardenbak zal op dit punt geen onaanvaardbare hinder veroorzaken.

Eventuele stofhinder zal verder worden voorkomen, doordat de paardenbak in een relatief besloten ruimte komt te liggen. De plek waar de bak is voorzien wordt immers afgeschermd door boomsingels en de lintbebouwing van de Kleingouw. Hierdoor krijgt de wind minder snel vat op stof en de boomsingels houden ook stof tegen. Bovendien zullen de eigenaren van het perceel in droge periodes de bak besproeien, waardoor verspreiding van stof wordt tegengegaan. Het voorkomen van stofhinder is ook in hun eigen belang, omdat stof niet prettig is voor de ruiter en de bak onbruikbaar maakt.

Hinder van zwervend hooi, stro of voer zal eveneens worden tegengegaan. Hiertoe zal er geen hooi- of stro-opslag op het perceel plaatsvinden. Er is slechts hooi voor enkele dagen op voorraad op het perceel. Dit wordt in een afgesloten ruimte opgeslagen. Er zal op een vaste plek worden gevoerd. Deze handelwijze gaat ook eventuele allergieklachten van omwonenden tegen. Ander voer dan hooi zal worden bewaard in afsluitbare tonnen. Dit voorkomt het aantrekken en daarmee overlast van knaagdieren of ander ongedierte.

Geluid

De paardenbak zal op minimaal 10 meter afstand van de woningen van derden moeten worden gesitueerd om geluidhinder te voorkomen. De dichtstbijzijnde woning ligt op een afstand van circa 13 meter. De afstand van 10 meter wordt dus gehaald. De paardenbak zal voor wat betreft het aspect geluid geen onacceptabele hinder met zich meebrengen. Ten aanzien van het aspect geluid kan dus een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden worden gegarandeerd.

Met betrekking tot het aspect geluid is voorts van belang dat de bak niet zal worden voorzien van een geluidsinstallatie. Verkeerslawaai neemt niet toe omdat de bak geen verkeersaantrekkende werking heeft. Daarnaast wordt het geluid beperkt omdat de paarden in de weidemaanden (zomers) – de periode dat veel mensen buiten bij hun woning vertoeven – elders staan en dus niet op het perceel aanwezig zijn.

Het enige geluid dat op zal treden is stemgeluid en geluid van de paarden zelf, zoals af en toe gehinnik. Het stemgeluid is niet wezenlijk anders als bij het gebruik van een achtertuin als sier- of moestuin. Ook hierin verblijven mensen, werken mensen of oefenen zij hun hobby uit, waarbij stemgeluid optreedt dat voor omwonenden hoorbaar kan zijn. Daarbij komt dat in achtertuinen ook speeltoestellen voor kinderen aanwezig kunnen zijn, zoals schommels en trampolines, of niet-overdekte privé zwembaden. Het gebruik van dergelijke objecten brengt ook stemgeluid met zich mee dat door omwonenden kan worden gehoord. Dit wordt algemeen geaccepteerd als behorend bij het gebruik van een tuin. Het geluid van de paarden zelf kan in een landelijke omgeving waarin het plangebied gelegen is, als normaal en derhalve als niet storend of hinderlijk worden beschouwd. Daarbij dient in aanmerking te worden genomen dat het houden van andere huisdieren, zoals honden en kippen, eveneens het nodige geluid met zich meebrengt. Het geluid dat de paarden zelf genereren is dan ook niet wezenlijk anders en heeft daarmee niet meer ruimtelijke impact dan het geluid dat het hobbymatig houden van andere dieren veroorzaakt.

Gevaar

De paardenbak wordt op minimaal 13 meter van de woningen van derden gerealiseerd. De afstand die vanuit het aspect gevaar moet worden aangehouden bedraagt 0 meter. Er wordt dus ruimschoots aan deze afstand voldaan. Ten aanzien van het aspect gevaar zal de paardenbak dan ook geen hinder of risico's voor omwonenden met zich meebrengen. Een goed woon- en leefklimaat is vanuit het aspect gevaar gegarandeerd.

Conclusie woon- en leefklimaat in de omgeving

Op basis van het bovenstaande kan worden geconstateerd dat er na realisatie van de paardenbak sprake zal zijn van een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden. De paardenbak levert geen onaanvaardbare hinder op voor de omgeving.

Conclusie ruimtelijke uitstraling

Gezien de aard, omvang en intensiteit van het gebruik, de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot het buitengebied en de effecten op het woon- en leefklimaat in de omgeving, kan worden geconcludeerd dat de

ruimtelijke uitstraling van de paardenbak van dien aard is dat deze nog te rijmen valt met de woonfunctie van het perceel Kleingouw 216. Het oprichten van een paardenbak is dan ook passend op dit perceel.

5 MILIEUASPECTEN - RANDVOORWAARDEN

In dit hoofdstuk komen een aantal milieuaspecten aan de orde die van belang (kunnen) zijn voor het plan.

5.1 Geluid

Algemeen

Voor het aspect geluid is binnen het plangebied de Wet geluidhinder (Wgh) van toepassing. De Wgh kent voor weg- en railverkeer alsmede voor gezoneerde industrieterreinen voorkeursgrenswaarden op nieuwe bestemmingen. De Wgh gaat uit van zones langs (spoor)wegen en zones bij industrieterreinen. Het gebied binnen deze zone geldt als akoestisch aandachtsgebied waar, voor bouwplannen van woningen of andere geluidsgevoelige gebouwen en terreinen, een akoestisch onderzoek uitgevoerd moet worden en waarvoor maximale geluidswaarden gelden.

Geluid in relatie tot het plan

Het bouwplan voorziet niet in de realisatie van nieuwe geluidsgevoelige objecten. Een paardenbak wordt in de Wgh namelijk niet aangemerkt als een geluidsgevoelige bestemming. Een akoestisch onderzoek is voor de bouw van de paardenbak daarom niet nodig.

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen zijn voor het bouwplan vanuit de Wet geluidhinder.

5.2 Bodem

Algemeen

Het is wettelijk (via de bouwverordening) geregeld dat nieuwbouw pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Om deze reden dient bij iedere nieuwbouwactiviteit de bodemkwaliteit door middel van onderzoek (conform NEN 5740) in beeld te worden gebracht. Als blijkt dat de bodem niet geschikt is dan zal voor aanvang van de werkzaamheden een sanering moeten worden uitgevoerd, om de bodem wel geschikt te maken.

Bodemkwaliteit in relatie tot het plan

Een paardenbak is geen gebouw en geen verblijfsruimte waar mensen gedurende meerdere uren per dag verblijven. Een bodemonderzoek is voor de bouw van de paardenbak daarom niet nodig.

Concluderend kan gesteld worden dat er vanuit het aspect bodem geen belemmeringen bestaan voor het bouwplan.

5.3 Water

Algemeen

De gemeente Medemblik is niet primair verantwoordelijk voor alle watertaken, maar moet de waterbelangen wel goed beschrijven en afwegen binnen de ruimtelijke ordening. Een van de instrumenten hiervoor is de verplichte watertoets. De watertoets houdt in dat het Waterschap beoordeeld of de waterbelangen voldoende gewaarborgd zijn. De voor de gemeente en waterschap van belang zijnde wateraspecten zijn hieronder beschreven.

Het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier is primair verantwoordelijk voor de waterhuishouding in het plangebied. Onder de verantwoordelijkheden vallen onder andere beveiliging tegen hoog water, peilbeheer en aan- en afvoer van water. Daarnaast wordt geadviseerd hoe om te gaan met hemelwater. Volgens de Wet gemeentelijke watertaken (2008) is de gemeente verantwoordelijk voor het inzamelen en transporteren van stedelijk afvalwater en hemelwater. De gemeente mag vervolgens zelf bepalen op welke wijze het ingezamelde hemelwater wordt verwerkt. De wijze van verwerking van het hemelwater door de gemeente moet wel passen binnen het beleid van het Hoogheemraadschap. Verder heeft de gemeente de zorgplicht om structurele problemen als gevolg van een voor de gebruiksfunctie nadelige grondwaterstand in openbaar bebouwd gebied te voorkomen of te beperken.

In het algemeen zoekt het waterschap naar duurzame oplossingen. Uitgangspunt is dat het water zoveel mogelijk binnen een plangebied wordt vastgehouden en dat relatief schoonwater ook relatief schoon blijft. Daarbij geldt dat het regenwater, dat op verharde oppervlaktes valt en schoon genoeg is (zoals van gevels en daken), zoveel mogelijk wordt vastgehouden of wordt geborgen.

Water in relatie tot het plan

Met de bouw van de paardenbak neemt de oppervlakte aan verharding in het plangebied niet toe. De bak wordt immers niet overdekt en bestaat uit een bodem van zand en grind. Hemelwater dat neerkomt op de paardenbak kan via deze bodem infiltreren naar het grondwater en zo afstromen naar het oppervlaktewater in de buurt, de sloten die langs het plangebied lopen. Omdat het verharde oppervlak niet toeneemt hoeft er volgens de regels van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) geen watercompensatie te worden gerealiseerd. Overigens hoeft volgens deze regels watercompensatie pas plaats te vinden als de verharding met meer dan 800 m² toeneemt. Daar de paardenbak een oppervlakte heeft van 454 m², zou watercompensatie ook in dit opzicht niet aan de orde zijn.

Doordat het hemelwater wat neerkomt in de paardenbak rechtstreeks in de bodem zal infiltreren, wordt het water in het gebied vastgehouden. Dit gaat verdroging tegen, evenals wateroverlast elders. Bovendien wordt het water hierdoor niet afgevoerd naar de riolering. Het rioleringsstelsel wordt zo niet extra belast en het hemelwater blijft gescheiden van het vuile afvalwater.

Omdat het hemelwater zich middels infiltratie bij het grondwater en oppervlaktewater zal voegen, is het belangrijk de waterkwaliteit te bewaken.

Daartoe dient het gebruik van uitloogbare materialen bij het bouwen zoveel mogelijk te worden vermeden. Bij de bouw van de paardenbak worden geen uitloogbare materialen gebruikt.

Het plangebied is niet gelegen in een waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied.

Er is geen oppervlaktewater in het plangebied aanwezig. Langs de noord- en oostzijde van het plangebied zijn wel watergangen aanwezig. Deze blijven door de uitvoering van het bouwplan ongemoeid. Er wordt voor het bouwplan geen oppervlaktewater gedempt of gegraven.

Het plangebied is gelegen binnen de beschermingszone van de waterkering, die zich langs het IJsselmeer bevindt. Dit betekent dat de paardenbak binnen deze zone wordt gebouwd. Voor de bescherming van de waterkering is in het geldende bestemmingsplan de aanduiding 'Vrijwaringszone-dijk' opgenomen. De voormalige gemeente Andijk heeft het bouwplan voor de paardenbak voorgelegd aan het Hoogheemraadschap. Op 19 mei 2010 heeft het Hoogheemraadschap schriftelijk aan de gemeente laten weten dat er voor de bouw van de paardenbak geen vergunning van het HHNK nodig is en het belang van de waterkering de bebouwing toelaat. Het oprichten van de bak tast de kustveiligheid niet aan en heeft geen ingrijpende gevolgen voor de ondergrond/fundering van de dijk. De beschermingszone staat de bouw van de paardenbak dus niet in de weg.

Concluderend kan worden gesteld dat de bouw van de paardenbak geen nadelige effecten heeft op de waterhuishouding en er vanuit het aspect water geen belemmeringen zijn voor het bouwplan.

5.4 Luchtkwaliteit

Algemeen

Op 15 november 2007 is een nieuw wettelijk stelsel voor luchtkwaliteitseisen van kracht geworden. De hoofdlijnen van de nieuwe regelgeving zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd. De regelgeving is uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. In de Wet Luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen in de vorm van grenswaarden en richtwaarden voor een aantal luchtverontreinigende stoffen. Deze grenswaarden en richtwaarden zijn overal van kracht met uitzondering van bedrijventerreinen en boven het asfalt van wegen. De grenswaarden zijn harde milieukwaliteitseisen die in acht moeten worden genomen. In de praktijk van de ruimtelijke ordening zijn alleen de grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof van belang, omdat deze in Nederland veelvuldig worden overschreden. De grenswaarden van de overige stoffen worden in de regel in Nederland niet meer overschreden. De nieuwe 'Wet luchtkwaliteit' is één van de maatregelen die de overheid heeft getroffen om:

- negatieve effecten op de volksgezondheid als gevolg van te hoge niveaus van luchtverontreiniging aan te pakken;

- mogelijkheden voor ruimtelijke ontwikkeling te creëren ondanks de overschrijdingen van de Europese grenswaarden voor luchtkwaliteit.

In de 'Wet luchtkwaliteit' (artikel 5.16 van de Wet milieubeheer) is aangegeven in welke gevallen de luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmeringen vormen voor ruimtelijke ontwikkelingen:

1. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde ($40 \mu\text{g}/\text{m}^3$, voor zowel van fijn stof - PM_{10} - en stikstofdioxide - NO_2 -);
2. een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
3. een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging;
4. een project past binnen het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Besluit Niet In Betekende Mate (NIBM)

In dit besluit is bepaald in welke gevallen een ruimtelijke ontwikkeling vanwege de gevolgen voor de luchtkwaliteit niet hoeft te worden getoetst aan de grenswaarden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de zogenaamde 3% grens niet wordt overschreden. De 3% grens is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM_{10}) of stikstofdioxide (NO_2). Deze grenswaarde is conform het oude Besluit Luchtkwaliteit 2005 gesteld op $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Dit komt overeen met $1,2 \text{ microgram}/\text{m}^3$ voor zowel PM_{10} als NO_2 .

Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

1. Aantonen dat een project binnen getalsmatige grenzen van een categorie (woningbouwprojecten, kantoorprojecten en enkele inrichtingen) uit de 'Regeling NIBM' valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM;
2. Op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling NIBM, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM_{10} of NO_2 niet wordt overschreden is het project NIBM, en hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden. In de Regeling NIBM bijdragen is de bovengenoemde 3%-grens uitgewerkt in concrete getallen. Zo ligt voor woningbouwplannen de grens van 3% bij 1.500 woningen bij één ontsluitingsweg.

Besluit gevoelige bestemmingen

Het besluit gevoelige bestemmingen is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide, met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, in beide gevallen gemeten vanaf de rand van de weg. Als in een onderzoekszone de grenswaarden voor

fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. Dit wordt bereikt door de vestiging van bijvoorbeeld een school niet toe te staan. Bij uitbreidingen van bestaande gevoelige bestemmingen is een eenmalige toename van maximaal 10% van het totale aantal blootgestelden toegestaan. De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming: scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Het besluit ziet zowel op nieuwbouw als uitbreiding van gevoelige bestemmingen alsmede op de functiewijziging van bestaande gebouwen naar een gevoelige bestemming. Is (dreigende) normoverschrijding niet aan de orde, dan is er ook geen bouwverbod voor gevoelige bestemmingen binnen de onderzoekszone.

Luchtkwaliteit in relatie tot het plan

Bij de bouw van de paardenbak zijn er twee typen emissies die van belang kunnen zijn voor de luchtkwaliteit: emissies door verkeer en emissies afkomstig van de paarden (uitsluitend fijnstof).

De realisatie van de paardenbak zal geen verkeersaantrekkende werking met zich meebrengen. De bak zal immers alleen gebruikt worden voor de eigen paarden van de bewoners van het perceel Kleingouw 216. De bak zal dus geen extra verkeer met zich meebrengen. Derhalve leidt de bouw van de paardenbak niet tot extra emissies van het verkeer.

Op het perceel Kleingouw 216 bevindt zich thans een schuilstal voor twee paarden. Deze is opgericht met een onherroepelijke bouwvergunning. Op het perceel (in de stal) mogen daardoor thans twee paarden aanwezig zijn. Met de bouw van de paardenbak zal het aantal paarden op het perceel niet toenemen. De bak wordt door dezelfde paarden gebruikt als die in de stal staan. Derhalve brengt de paardenbak geen extra fijnstof emissies van paarden met zich mee.

Op basis van het bovenstaande kan geconcludeerd worden dat de bouw van de paardenbak niet zal leiden tot een verslechtering van de luchtkwaliteit.

Het Besluit gevoelige bestemmingen is voor het plan niet van toepassing: een paardenbak wordt in dit besluit niet aangemerkt als gevoelige bestemming.

Concluderend kan worden gesteld dat er geen belemmeringen zijn voor de realisatie van de paardenbak vanuit het aspect luchtkwaliteit.

5.5 Externe veiligheid

Algemeen

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren,

winkels, horeca en parkeerterreinen. Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en buisleidingen.

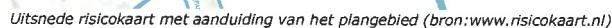
Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties, en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen (BEVI) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, alsmede de Nota vervoer gevaarlijke stoffen (NVGS) bepalend. Deze nota is van toepassing op ruimtelijke ontwikkelingen en de toename van transporten van gevaarlijke stoffen. Conform de NVGS wordt er een Basisnet Weg vastgesteld. Dit omvat een netwerk van rijks- en hoofdwegen waarlangs het transport van gevaarlijke stoffen wettelijk wordt verankerd. Het beleid voor ondergrondse buisleidingen is vervat in het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

De risico's worden onderverdeeld in het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

- Het PR richt zich als maat voor het risico vanwege activiteiten met gevaarlijke stoffen vooral op de te realiseren basisveiligheid voor personen in de omgeving van die activiteiten. Het wordt uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon op een plaats in de omgeving van een risicovolle activiteit zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van door die activiteit veroorzaakte calamiteit. Een kans op overlijden van 1 op de miljoen per jaar ($PR=10^{-6}$) wordt aanvaardbaar geacht. De $PR\ 10^{-6}$ is een harde grenswaarde welke niet mag overschreden worden. Het PR wordt "vertaald" als een risicocontour rondom de risicovolle activiteit, waarbinnen geen kwetsbare objecten mogen liggen.
- Het GR is bedoeld voor het beperken van de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen. Het GR is een maat voor de cumulatieve kansen per jaar dat tenminste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een risicovolle activiteit en van een daardoor veroorzaakte calamiteit. Rondom een risicobron wordt een invloedsgebied gedefinieerd, waarbinnen grenzen worden gesteld aan het aantal maximaal aanwezige personen, de z.g. oriënterende waarde (OW). Het gaat om een richtwaarde. Het bevoegd gezag mag, mits afdoende gemotiveerd, van deze richtwaarde afwijken (de verantwoordingsplicht). De verantwoordingsplicht geldt voor elke toename van het GR, dus ook als de OW niet wordt overschreden.

De kans op en de gevolgen van mogelijke ongevallen zijn te berekenen in een risicoanalyse. Met de risicoanalyse is voor elke willekeurige locatie langs een route van gevaarlijke stoffen (weg, binnenwater, spoor), het risico voor de omgeving te berekenen. Eenzelfde berekening kan worden gemaakt voor inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (chemische installaties, vuurwerfabrieken, LPG installaties, etc.).

Externe veiligheid in relatie tot het plan
Er is een analyse gemaakt van de externe veiligheidssituatie rondom het plangebied, met behulp van de provinciale risicokaart.

Uit de risicokaart blijkt dat in het plangebied of in de directe omgeving daarvan geen risicovolle inrichtingen zijn gelegen. Ook worden door het bouwplan geen risicovolle inrichtingen mogelijk gemaakt.

In of nabij het plangebied zijn geen transportroutes voor gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor of water aanwezig.

Uit de risicokaart komt naar voren dat in of nabij het plangebied geen buisleidingen zijn gelegen, waardoor transport van gevaarlijke stoffen plaatsvindt.

Concluderend kan gesteld worden dat er vanuit het aspect externe veiligheid geen belemmeringen zijn voor het bouwplan.

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken of de plannen ten koste gaan van de (aanwezige) flora en fauna. Hierbij wordt

onderscheid gemaakt in de 'toets in het kader van gebiedsbescherming' en de 'toets in het kader van soortenbescherming'.

Toets in het kader van gebiedsbescherming

De toets in het kader van gebiedsbescherming vindt zijn oorsprong in de Natuurbeschermingswet 1998 en draagt zorg voor de bescherming van natuurwaarden. De wet kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden (Vogel- en habitatrictlijngebieden);
- Beschermde natuurmonumenten;
- Gebieden die de Minister aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrictlijn).

Plannen dan wel projecten in deze gebieden, maar ook daar buiten in verband met de zogenaamde externe werking, kunnen vergunningplichtig zijn.

Naast de bescherming van de Natuurbeschermingswet kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn doordat zij behoren tot de ecologische hoofdstructuur (EHS). Uitgangspunt van het beleid is dat plannen, handelingen en projecten in de EHS niet toegestaan zijn indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS significant aantasten.

Gebiedsbescherming in relatie tot het plan

Het plangebied is niet gelegen in Natura 2000-gebieden, Beschermde natuurmonumenten of andere natuurgebieden die beschermd worden door de Natuurbeschermingswet.

Het dichtstbijzijnde Natura-2000 gebied is het IJsselmeer. Dit gebied ligt op meer dan 200 meter afstand van het plangebied. Gezien deze afstand, het feit dat tussen het plangebied en het Natura-2000 gebied reeds bestaande bebouwing aanwezig is en het gegeven dat door het oprichten van de paardenbak het aantal paarden op het perceel niet toeneemt en het verkeer niet toeneemt, en daarmee de emissies, zoals stikstof en ammoniak, niet toenemen, zal de realisatie van de paardenbak naar verwachting geen negatieve effecten hebben op het Natura-2000 gebied.

Het plangebied is niet gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Concluderend kan worden gesteld dat het aspect gebiedsbescherming geen belemmering vormt voor de bouw van de paardenbak.

Toets in het kader van soortenbescherming

De toets in het kader van de soortenbescherming is geregeld in de Flora- en faunawet (FFW). De FFW bevat verbodsbepalingen met betrekking tot het aantasten, verontrusten of verstoren van beschermde dier- en plantensoorten, hun nesten, holen en andere voortplantings- of vaste rust- en verblijfplaatsen. Bij elk plan dat ingrijpt op dergelijke plaatsen dient getoetst te worden wat het effect is op beschermde soorten. De wet en bijbehorend Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten ('vrijstellingenbesluit') kent drie verschillende beschermingsregimes voor diverse soorten:

Tabel 1	algemene soorten waarvoor geen ontheffing aangevraagd hoeft te worden bij bestendig beheer of ruimtelijke ontwikkeling. Anders is wel ontheffing nodig voor verstoren of vernietigen en geldt altijd de zorgplicht (art.2).
Tabel 2	soorten waarvoor ontheffing aangevraagd moet worden, behalve als er gewerkt wordt volgens een door de minister goedgekeurde gedragscode. Ontheffing kan worden verleend als de gunstige staat van instandhouding van de soort niet in gevaar komt.
Tabel 3	zeldzame soorten, Habitatrichtlijnsoorten en Vogelrichtlijnsoorten (alle vogels). Altijd moet ontheffing aangevraagd worden. Ontheffing wordt alleen verleend als voldaan wordt aan alle volgende criteria: én - er sprake is van een in de wet genoemd belang én - er geen alternatieven zijn én - de ingreep geen afbreuk doet aan de gunstige staat van instandhouding van de soort

Voor alle beschermde soorten geldt de zorgplicht (art. 2 Flora- en faunawet). Indien het voortbestaan op een locatie van beschermde soorten planten of dieren uit categorie 2 en 3 door een ingreep negatief beïnvloed worden, is het daarnaast nodig ontheffing aan te vragen van verboden handelingen op grond van de Flora- en faunawet. Het bevoegd gezag hierin is het Ministerie van ELI.

Soortenbescherming in relatie tot het plan

Voor de bouw van de paardenbak hoeven geen bomen gekapt te worden of bosschages te worden verwijderd. Er is ook geen sprake van het dempen van sloten of andere waterpartijen. De bestaande groen- en waterstructuren van/rond het plangebied, de bestaande groensingels en de watergangen, worden niet aangetast. Voorts worden er geen gebouwen gesloopt. De plek waar de paardenbak opgericht wordt is thans in gebruik als achtertuin bij de woning Kleingouw 216 in de vorm van een intensief beheerd grasveld. Gezien al deze omstandigheden, is het niet aannemelijk dat er vaste verblijfplaatsen van beschermde soorten door de realisatie van de paardenbak verloren gaan of worden aangetast.

Wel zal bij de uitvoering van de werkzaamheden uitvoering moeten worden gegeven aan de algemene Zorgplicht uit de Flora- en faunawet.

Concluderend kan worden gesteld dat de Flora- en faunawet geen belemmeringen oplevert voor het oprichten van de paardenbak.

5.7 Archeologie

Algemeen

Nederland heeft als lid van de Raad van Europa het Verdrag van Valletta (Malta, 1992) ondertekend. Dit verdrag heeft als doel het Europese archeologische erfgoed veilig te stellen. Eén van de verdragsverplichtingen voor de Nederlandse overheid is dat zij moet streven naar afstemming en overeenstemming tussen de onderscheiden behoeften van de archeologie en de ruimtelijke ordening, door er op toe te zien dat archeologen worden betrokken bij het planningsbeleid ten einde te komen tot evenwichtige strategieën voor de bescherming, het behoud en het beter tot hun recht doen komen van plaatsen van archeologisch belang. De Nederlandse overheid dient waarborgen te creëren dat archeologen, stedenbouwkundigen en planologen stelselmatig met elkaar overleggen ten einde te komen tot wijziging van ontwikkelingsplannen die het archeologische erfgoed zouden kunnen

aantasten. Daartoe zou bij de voorbereiding van plannen meer aandacht moeten worden besteed aan de (mogelijke) aanwezigheid van archeologische waarden en bij de aanwezigheid van archeologische waarden zouden beschermende regelingen in het plan moeten worden opgenomen. Daarbij dient volgens het Verdrag het uitgangspunt te zijn dat 'de bodemverstoorder betaalt'.

In 2007 is als uitwerking van het Verdrag van Valetta de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Doel van deze wet is de bescherming van de aanwezige en de te verwachten archeologische waarden door het reguleren van bodemverstorende activiteiten. De Wamz gaat uit van het zo vroeg mogelijk betrekken van de archeologische waarden in het ruimtelijke ordeningsproces. Bij het nemen van een projectbesluit moet dan ook rekening worden gehouden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische resten. Daarom is het noodzakelijk om te onderzoeken in hoeverre in betreffende gronden archeologische resten aanwezig kunnen zijn.

Archeologie in relatie tot het plan

De gemeente Medemblik heeft nog geen eigen archeologisch beleid. Het gemeentelijk archeologisch beleid wordt momenteel ontwikkeld in regionaal verband, door Archeologie West-Friesland. Om in het kader van de voorliggende ruimtelijke onderbouwing toch een uitspraak te kunnen doen over de aanwezigheid van archeologische waarden in het plangebied, is de Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) geraadpleegd. De IKAW doet voorspellingen van de verwachte archeologische waarden op basis van extrapolatie van reeds bekende gegevens. De kaart geeft de trefkans aan voor het aantreffen van archeologische resten in de bodem, variërend van hoge, middelhoge, lage en zeer lage kans.

Op de IKAW is de plek waar de paardenbak wordt opgericht aangeduid met een lage trefkans. De bodemingrepen die worden uitgevoerd voor de bouw van de paardenbak zullen niet dieper gaan dan 0,30 meter onder het bestaande maaiveld. De gronden zijn tot op deze diepte al geroerd vanwege het huidige gebruik als tuin. Gezien de lage trefkans en de beperkte diepte van de bodemingrepen is op voorhand niet te verwachten dat er archeologische waarden zullen worden aangetast door de realisatie van de paardenbak. Het uitvoeren van een archeologisch onderzoek is daarom niet nodig.

*Uitsnede IKAW voor het plangebied en omgeving
(bron: www.kich.nl)*

Concluderend kan worden gesteld dat er geen belemmeringen zijn voor het bouwplan vanuit het aspect archeologie.

5.8 Milieuzonering

Algemeen

Met het oog op een goede ruimtelijke ordening dient bij een plan afstemming plaats te vinden tussen activiteiten die milieuhinder kunnen veroorzaken en hindergevoelige functies. Hiervoor wordt het begrip milieuzonering gehanteerd. De milieuzonering zorgt voor voldoende afstand tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals woningen) in ruimtelijke plannen.

Voor de afstemming tussen functies die milieuhinder met zich mee kunnen brengen en hindergevoelige functies, kan gebruik worden gemaakt van de algemeen aanvaarde VNG-uitgave "Bedrijven en Milieuzonering" (herziene versie, 2009). In deze uitgave is de potentiële milieubelasting voor een hele reeks van bedrijven bepaald aan de hand van de hinderaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De milieubelasting is voor die aspecten vertaald in richtlijnen voor aan te houden afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies, de zogenoemde richtafstanden. Deze richtafstanden kunnen worden gezien als de afstand waarbij hinder van een milieubelastende activiteit voor gevoelige functies kan worden uitgesloten. Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. Het milieuaspect met de grootste afstand is maatgevend en bepaalt in welke milieucategorie een bedrijfstype wordt ingedeeld.

Hoe gevoelig een gebied is voor bedrijfsactiviteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De in de richtafstandenlijst opgenomen afstanden zijn gericht op het omgevingstype "rustige woonwijk" of een vergelijkbaar omgevingstype, zoals een "rustig buitengebied". Naast het omgevingstype 'rustige woonwijk' en rustig buitengebied wordt ook het omgevingstype 'gemengd gebied' onderscheiden. Bij een gemengd gebied kunnen kleinere afstanden tussen bedrijven en woningen worden aangehouden. Bij een gemengd gebied kunnen de afstanden, zonder dat dit ten koste gaat van het woon- en leefklimaat, met één afstandsstap worden verlaagd. Dit betekent dat de afstand van de eerstvolgende lagere categorie mag worden aangehouden. Een gemengd gebied is een gebied dat gezien de aanwezige functiemenging of ligging nabij drukke wegen al een hogere milieubelasting kent. In onderstaande tabel zijn de richtafstanden opgenomen tot een 'rustige woonwijk' en 'gemengd gebied'.

Milieucategorie	Richtafstand tot omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied	Richtafstand tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

Milieucategorieën en richtafstanden tot een rustige woonwijk en gemengd gebied

Zijn de afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies kleiner dan de voorgeschreven afstanden uit de VNG-publicatie, dan zal door middel van onderzoek aangetoond moeten worden of de realisatie van een bedrijf toch mogelijk is en welke maatregelen moeten worden genomen om te komen tot een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Aan de hand hiervan kan dan gemotiveerd worden afgeweken van de standaard adviesafstanden.

Milieuzonering in relatie tot het plan

Inloed omgeving op plangebied

Een paardenbak is geen milieugevoelige functie. Bedrijven in de omgeving leveren dus geen belemmering op voor de realisatie van het bouwplan.

Inloed plangebied op omgeving

De te bouwen paardenbak kan milieuhinder met zich meebrengen voor milieugevoelige functies in de omgeving: woningen van derden. De richtafstanden die zijn opgenomen in de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' zijn van toepassing op bedrijven. De paardenbak die in het plangebied wordt gerealiseerd, maakt geen onderdeel uit van een bedrijf en dient niet voor bedrijfsmatig gebruik. De bak wordt uitsluitend gebruikt voor het hobbymatig houden van paarden door de bewoners van het perceel Kleingouw 216. Dit betekent dat de richtafstanden uit de publicatie niet gelden bij de realisatie van de paardenbak. Desalniettemin zal moeten worden bezien of er na de oprichting van de bak sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor omwonenden. Hiertoe is in paragraaf 4.2 een uitgebreide beoordeling van dit aspect opgenomen, waarbij gebruik wordt gemaakt van een speciaal hiervoor verricht geuronderzoek en de genoemde VNG-publicatie. Derhalve wordt op deze plaats verwezen naar paragraaf 4.2.

7 UITVOERBAARHEID

7.1 Economische uitvoerbaarheid

Samen met een projectbesluit kan een exploitatieplan (ex. art. 6.12 Wro) vastgesteld worden. Op basis van het exploitatieplan worden (plan)kosten verhaald. Een exploitatieplan hoeft niet opgesteld te worden als het kostenverhaal 'anderszins verzekerd' is, door middel van bijvoorbeeld anterieure overeenkomsten of als de gemeente eigenaar is van de gronden. Eveneens hoeft geen exploitatieplan te worden opgesteld als:

- Er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro;
- Het totaal der exploitatiebijdragen dat met toepassing van artikel 6.19 van de Wro kan worden verhaald, minder bedraagt dan € 10.000,-;
- Er geen verhaalbare kosten zijn als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro;
- De verhaalbare kosten, bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro, uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen.

De bouw van een paardenbak is geen bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro. Het vaststellen van een exploitatieplan is daarom niet nodig.

Het oprichten van de paardenbak wordt volledig bekostigd door de initiatiefnemers, de eigenaren van het perceel Kleingouw 216. Tevens heeft de gemeente met de initiatiefnemer een planschadeovereenkomst afgesloten. Eventuele planschade voor derden ten gevolge van het plan komt hierdoor niet voor rekening van de gemeente, maar zal gedragen moeten worden door de initiatiefnemers. Gezien het voorgaande zijn er voor de gemeente Medemblik geen kosten verbonden aan het plan en is de economische uitvoerbaarheid verzekerd.

7.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Vooroverleg

Conform het bepaalde in artikel 5.1.1 van het Bro (oud) is voor het nemen van het projectbesluit vooroverleg gevoerd over het bouwplan met de gebruikelijke overlegpartners in het kader van de ruimtelijke ordening. In totaal hebben 3 overlegpartners gereageerd, te weten de provincie Noord-Holland, het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier en de Veiligheidsregio Noord-Holland Noord. Deze instanties hebben alle drie aangegeven geen op- of aanmerkingen te hebben ten aanzien van het plan.

Vorbereidingsprocedure

Op het nemen van een projectbesluit ex artikel 3.10 Wro (oud) is de Uniforme openbare voorbereidingsprocedure conform Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. In het kader hiervan heeft het bouwplan met bijbehorende stukken met ingang van 10 mei 2013 gedurende een periode van zes weken ter inzage gelegen. Tijdens deze periode kon eenieder zienswijzen tegen het voorgenomen besluit indienen. Er is één zienswijze

ingediend, namens 8 reclamanten. Deze zienswijzen zijn samengevat en beantwoord in een aparte 'Nota van zienswijzen'. Voor de inhoud en beantwoording van de zienswijzen wordt derhalve verwezen naar deze nota.

8 CONCLUSIE

Gezien het voorgaande is het oprichten van een paardenbak passend op het perceel Kleingouw 216 te Andijk. De aard, omvang en intensiteit van het gebruik alsmede de aard van de omgeving en de relatie van het perceel tot het buitengebied zijn van dien aard gebleken dat de ruimtelijke uitstraling van de paardenbak nog te rijmen valt met de woonfunctie van het perceel. Bovendien is er na realisatie van de paardenbak nog steeds sprake van een goed woon- en leefklimaat voor omwonenden. De paardenbak levert dus geen onaanvaardbare hinder op voor de omgeving.